

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Mars 1886, kl. 12 midd.

*Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 7
rörande Herr C. J. Peterssons i Eksebo motion om skrif-
velse till Kongl. Maj:t angående rätt för delegare i sockne-
eller distriktsmagasin att besluta om dessas användning.*

Uti en, vid sistlidet års riksdag, inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 82, föreslog Herr C. J. Petersson i Eksebo, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla, att lagstadgande, med upphäfvande af deremot stridande föreskrifter, måtte utfärdas, hvarigenom frihet lemnades delegare i sockne- eller distriktsmagasin att, efter eget godtfinnande, besluta om dess användande eller upplösning.

Såsom skäl för sin framställning anförde motionären, dels att då dylika magasinsinrättningar vanligen bildats på det sätt, att lika tillskott af spanmål af de särskilde hemmansegarne inom socknen eller distriktet gjorts efter förmedladt hemmantal, deraf också följde, att dylika magasinsfonder fortfarande utgjorde desse hemmansegares tillhörighet, dels ock att, fastän genom Kongl. kungörelsen den 4 December 1863 vederbörande kommunalstämmor erhållit rättighet att med sådana magasin göra de förändringar, som kunde anses nyttiga, det vore förenadt med oöfvervinneliga svårigheter att så ombilda dem, att alla till kommunen skattskyldige finge sin vederbörliga andel deri.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskott, till hvilket ifrågavarande motion hänvisades, anförde uti deröfver afgifvet Utlåtande, N:o 6:

att den af motionären åberopade Kongl. kungörelsen innehölle, att det må ankomma på vederbörande kommunalstämma att, i de fall, der sådant icke af befintliga villkor vid enskilda donationer förhindrades, vid-

Bih. till Riksd. Prot. 1886. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 10 Häft.

taga de förändringar med sockne- eller distriktsmagasin, som af kommunalstämman ansågos nyttiga, under iakttagande likväl att, derest magasinrörelsen komme att minskas eller helt och hållet indragas, det genom den befintliga spannmålsens förytttrande erhållna penningekapital skulle under behörig kontroll bibehållas;

att den förändring härutinnan motionären föresloge således innebure ej mindre, att dispositionsrätten öfver ifrågavarande magasin skulle öfverflyttas från kommunalstämmorna till vederbörande delegare, än äfven att delegarne skulle vara oförhindrade att, vid magasinrörelsens möjligen skeende indragning, sig emellan fördela det penningekapital, som genom den befintliga spannmålsens förytttrande kunde erhållas;

att, då emellertid dispositionsrätten öfver de magasinssinrättningar af ifrågavarande slag, som kunde visas vara bildade genom sammanskott af kommunens hemmansegare och sålunda vara en deras gemensamma tillhörighet, sedan nu, på grund af stadgandet i 10 § af Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet, tillkomme egare af i mantal satt jord;

samt att det icke kunde anses öfverensstämmande med sunda lagstiftningsgrundsatser att tillåta nuvarande delegare i en magasinssinrättning, hvilka i regeln icke bidragit till dess stiftande, att sig emellan dela dess för betjenande af ett offentligt ändamål samlade behållning;

i följd hvaraf Utskottet hemställde, att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas; och blef denna hemställan utan votering af Kammarerna godkänd.

Äfven vid innevarande riksdag har Herr C. J. Petersson afgifvit en likartad motion, N:o 114, deri motionären, under åberopande af motiven till den förra motionen, äfvensom Kongl. Maj:ts nådiga bref till samtliga landshöfdingarne med projekt till socknemagasins inrättande, gifvet den 9 Februari 1757, af hvilket senare tydligen skulle framgå, att magasinssfonderna böra stå under delegarnes egen oinskränkta disposition, samt med hänvisning för öfrigt till de skäl motionären anført vid förra motionens behandling i Kammarerna den 11 Mars sistlidet år, föreslår:

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att lagstadgande, med upphäfvande af deremot stridande föreskrifter, måtte utfärdas, hvarigenom frihet lemnades delegare i sockne- eller distriktsmagasin att, der sådant ej af befintliga villkor vid enskilda donationer förhindrades, efter eget godtfinnande besluta om dess användande eller upplösning.

Hvad motionären sålunda till stöd för den af honom i förevarande fråga å nyo väckte motion anført innefattar ej något, som kan föranleda Utskottet att frånträda sin vid sistlidne riksdag i samma fråga uttalade åsigt; och under åberopande af de häröfvan anmärkta skäl, hvarpå Utskottets då afgifna utlåtande grundats, får Utskottet alltså hemställa,

att ifrågavarande motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 12 Mars 1886.

På Utskottets vägnar:

G. THESTRUP.

Herrar *Ekman* och *Mellin* hafva begärt få antecknadt, att de icke deltagit i behandlingen inom Utskottet af detta ärende.
